

TROOSTVOL AANDENKEN AAN DE HEER

JULIËN VAN BRABANDT

echtgenoot van Mevrouw CLARA GOETRY

geboren te Machelen/Leie op 23 november 1916

en er godvruchtig thuis overleden op 26 oktober 1997,
gesterkt door de HH. Sakramenten.

Oud-Strijder - Krijgsgevangene van de Oorlog '40 - '45
vereremerd met verscheidene eretekens.

Clara GOETRY zijn echtgenote

Lucien en Ginette VAN BRABANDT - CRABBE

Patrick en Linda HAVERBEKE - VAN BRABANDT,
Jolien en Jordy

Kris VAN BRABANDT

Georges en Rita MORTIER - VAN BRABANDT

Andy MORTIER
Mieke MORTIER

Carlos en Lutgarde VAN BRABANDT - CORTVRIENDT

David en Ilse VAN BRABANDT - VANDENBOGAERDE,
†Glenn en Daphné

Kenny VAN BRABANDT

Kevin VAN BRABANDT

zijn kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen

alsmede zijn zuster, schoonbroers, schoonzusters,
neven, nichten en verwanten

en de families

VAN BRABANDT - GOETRY - MESTDAGH - BUYSSE

danken u oprecht om de steun van uw gebed.

Rouwleiding Van De Vijver Zulte - Tel. 09 / 388 86 63 - 388 79 21

Druk. Gontran Voet Machelen - Tel. 09 / 386 25 63

Zo onverwacht en zo verrassend trok ons vader en grootvader in de kille Herfstnacht naar de eeuwig groene velden van de Heer "...want de Mensenzoon komt op een uur waarop je het niet verwacht" (Lucas 12, 40).

Verbazing alom en verdriet en pijn sloegen ons om het hart. Zo plots werd het vredevolle en gelukkig samenzijn van vader en moeder verbroken.

Het onwezenlijke van het afscheid kunnen wij nog niet vatten. Het ging toch allemaal zo snel.

En toch moeten wij ons schikken naar het onvermijdelijke van de dood.

De herinnering aan vader blijft ons beroeren, want hij was in het bijzonder één en al zorg voor moeder en voor zijn kinderen en kleinkinderen uiterst bekommerd.

Vader en moeder waren mensen die alles voor elkander deden. "Zie ik hou van je, ik vind je zo lief..".

Hij was steeds bereid een dienst te bewijzen aan iedereen en was punctueel in zijn werk. Zijn werk was af en niets te zwaar of te licht om te doen.

Betreffende de laatste wereldoorlog kon hij veel en lang vertellen over de onmenselijke gevangenschap.

Als rechtgelovige in God ging hij stipt en regelmatig naar de kerk. Weer en wind konden hem niet weerhouden om de zondagsplicht trouw te vervullen.

Zonder veel woorden, maar eenvoudig met daden ging vader door het leven.

Wij zullen hem missen !

Nu het afscheid aangebroken is geven wij hem uit handen met tranen in de ogen, maar hopen en geloven dat hij nu is aangekomen in het land der levenden bij de Heer.

"Brandt los, mijn hart, 't is nu, 't is nu,
dat de hemelvaart begint ! " (G. Gezelle).